

En Xavi i el Pirata Màgic.

En Xavi va entrar a l'aula tard, tothom estava ja assegut quan la mestra el renyava, mentres es dirigia cap al seu lloc qualcú li va fer la traveta i va caure enterra. Tothom es va posar a riure. Ell no veia que podia tenir que als altres els feia sempre tanta gràcia. De camí a casa, va passar pel cementiri a veure a la seva mare.

- Avui ha estat com sempre, saps? Tots es riuen de mi, tot i que jo no els he fet res. Però avui m'ho he passat bé, avui, quan anava cap a l'escola, he vist un pirata, un pirata màgic, es diu Josep i demà hem quedat per a jugar i conèixer-nos millor.

Bé, me n'he d'anar que la padrina ja estarà preocupada, adéu.

Va arribar a casa, on la seva padrina l'esperava. Quan va ser l'hora de dormir, li va anar a fer un petó, ell li va contar que s'havia fet amic d'un pirata i la seva padrina va estar molt contenta de que tengués un nou amic, encara que sigués un pirata màgic.

L'endemà es va aixecar com tots els altres dies, quan va ser a l'escola dues nines es van riure d'ell perquè deia tenir un nou amic i no el veien, li varen dir que estava boig i que no hi havia cap amic, que s'ho estava inventant, ell es va enfadar i es varen començar a pegar, fins que va venir la mestra i els va separar.

- Per què us barallau? Va demanar la mestra.

- En Xavi conta mentides i s'inventa coses, es pensa que ens pot enganyar, amb lo estúpit que és. Varen dir les nenes abans de que en Xavi pogués respondre.

- Això no és veritat, sou vosaltres que em molestau, i jo no m'invent res, el Josep existeix, el que passa és que vosaltres no el podeu veure.

- On és Josep?

- Només el puc veure jo, vosaltres sou massa estúpits per poder veure'!

- Xavi està castigat per parlar d'aquesta manera, i vosaltres dues, no us torneu apropar a ell.

Al cap d'uns dies, ell i en Josep ja eren molt amics, li presentà a la seva padrina i el va convidar a dormir. També li va presentar a la seva mare:

- Aquest és en Josep, és amic meu i un pirata màgic, només el puc veure jo i és molt simpàtic. Em conta secrets i jo li explico el que em passa. És l'únic que m'entén.

En Xavi sabia que encara que la seva mare no li contestés, l'escoltava i estava amb ell, per això hi xerrava, des d'un lloc molt llunyà l'aconsellava i el protegia.

Al cap d'uns dies, la Rosa es va acostar a ell el temps de l'esplai, en Xavi es va pensar que era per insultar-lo, però el va convidar a berenar a casa seva, ell va acceptar un poc confós, la Rosa, que l'havia insultat antes, ara el convidava a berenar.

Quan va ser a casa seva, ella li va explicar que s'havia ficat amb ell per no ser menys que els altres, que no ho tornaria a fer i que si volia podien ser amics, però amb una condició, ell havia de deixar aquell amic seu invisible que tenia si volia ser amic seu. En sentir això, en Xavi es va posar molt trist, havia de triar entre poder tenir amics o poder tenir en Josep.

Li va demanar a la seva padrina que havia de fer, i ella li va dir que escoltàs el seu cor, ell li diria qui s'estimava més. Ell havia entès perfectament el que li havia dit la seva padrina i va estar tota la nit sense poder dormir.

Al dia següent la Rosa li demanà que volia, ell havia decidit que volia al Josep. La Rosa es va sorprendre i li va dir que s'ho pensés, però ell ja estava decidit.

Varen anar passant les setmanes i en Josep cada vegada es tornava més transparent, al principi no se n'adonava però un dia ja va haver desaparegut. Li demanà a la seva padrina on era en Josep, i ella li digué que mentres el recordàs sempre estaria amb ell.

Durant una temporada va estar molt trist, pensant que li havia passat al Josep i amb el que li havia dit la seva padrina, fins que un dia va arribar a comprendre que en Josep ja no tornaria mai més, igual que no tornaria la seva mare i ho va saber acceptar. Va començar a anar amb la Rosa, i no tan sols amb ella, també amb en Joan la Laura... Ell estava molt content i si alguna vegada es ficaven amb ell ja no estava tot sol i es podia defensar, va començar a jugar i a fer vida normal, a vegades, quan ja era més gran se'n recordava d'en Josep, i de les bones estones que havien passat junts, llavors es posava content d'haver-lo conegut i pensava que si no hagués estat per en Josep ara no tendria el que té, i que tot li devia a ell. Aquell vespre va somiar que tornava a ser un infant, que jugava amb la seva mare i amb en Josep i va tenir una sensació de tranquil·litat que el va deixar dormir tota la nit.